

[Stats- og udenrigsministeren.]

komme et ønske, som ved flere lejligheder fra forskellig side er blevet fremsat her i det høje ting, idet der ved afgivelsen af en sådan årlig beretning vil blive givet tinget lejlighed til en drøftelse af Nordisk Råds virksomhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er dette indeholdt i en betænkning, afgivet i december 1956 af et i marts 1955 nedsat udvalg, der havde til opgave at overveje formen for tilvejebringelse af faste og varige rammer for det sociale forskningsarbejde. Det foreliggende lovforslag er med enkelte ændringer, hovedsagelig af redaktionel karakter, identisk med udvalgsflertallets indstilling.

Der har i en årrække været stigende interesse herhjemme for praktisk socialforskning, og på adskillige felter har der — f. eks. i forbindelse med overvejelser om ny eller bestående lovgivning — været gennemført undersøgelser med henblik på at belyse specielle sociale forhold. Jeg kan i denne forbindelse nævne de undersøgelser, der har været foretaget af kommune- og fattighjælpsklientellet, af de enlige mødres problemer, af de forskellige særforsoresgrupper, og ikke mindst de undersøgelser, der har været foretaget inden for børneforsorgen. Endvidere kan der være grund til at omtale ungdomskommissionens mangesidige undersøgelser.

De nævnte undersøgelser har imidlertid haft en spredt og tilfældig karakter, og man har i høj grad savnet et langsigtet forskningsprogram. Betegnende for de hidtidige undersøgelser er det således, at disse, som jeg netop nævnte, i vidt omfang er blevet

foretaget i anledning af påtænkte lovgivningsmæssige — eller administrative — foranstaltninger. Initiativet er i en række tilfælde direkte blevet taget af kommissioner og udvalg. Ofte har disse dog måttet indskrænke sig til at anvende de oplysninger, som tilfældigt var for hånden, fordi man ikke har haft mulighed for at foretage eller har ment at kunne afvente resultaterne af mere dybtgående studier.

Savnet af oplysningsmateriale af mere alsidig karakter dannede baggrunden for, at min forgænger, socialminister Strøm, i marts 1955 nedsatte et udvalg til nærmere overvejelse af, hvorledes man kunne tilvejebringe mere faste og varige rammer for socialforskningen. Til formand for udvalget blev udpeget professor Frederik Zeuthen, og udvalget blev i øvrigt sammensat således, at en række universitetsprofessorer dækkede de forskellige discipliner, der bidrager til socialforskningen, medens en række repræsentanter for den statslige og kommunale administration repræsenterede de kredse, som i særlig grad har brug for forskningsresultaterne.

For at danne sig et indtryk af behovene for forskning på det sociale område har udvalget rettet forespørgsel til et stort antal institutioner og foreninger, hvoraf det overvejende flertal inden for deres område har peget på betydningsfulde spørgsmål, som trænger til videnskabelig undersøgelse. Jeg kan eksempelvis nævne forslag om undersøgelser af de gamles forhold i almindelighed, herunder af deres behov, deres levevilkår og af deres ønsker med hensyn til boliger, beskæftigelse m. v., og undersøgelser af hospitalspatienters og ulykkesramtes erhvervsproblemer.

Selv om ikke alle de fremsatte forslag er lige vigtige, understreger de i høj grad det behov, der efter udvalgets mening er her i landet for en effektiv og rationel socialforskning, særlig vedrørende de eksisterende sociale ordningers virkeområde, vedrørende specielle persongrupperes forhold og vedrørende sociale problemer af mere